

S T A N O W I S K O
Polskiego Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Środków Czystości
w sprawie
przeгляdu funkcjonowania ustawy o towarach paczkowanych

Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości pragnie przedstawić swoje stanowisko w sprawie *ustawy z dnia z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych*, zgodnie z postulatami zawartymi poniżej:

Towary wysychające

Prosimy o wyjaśnienie kwestii towarów wysychających w kontekście wymagań prawnych dotyczących towarów paczkowanych. Problem nie ma rozwiązania systemowego, bo nie został uwzględniony w dyrektywie o towarach paczkowanych. Szczęólnego znaczenia natomiast nabiera w obliczu ewentualnych kontroli, z uwagi na specyfikę towarów zwłaszcza w obszarze deklaracji ilości nominalnej w okresie terminu przydatności produktu.

Typowym przykładem produktu tracącego wodę (towaru wysychającego) jest mydło w kostce. Produkt w momencie pakowania spełnia wymagania ustawy, natomiast ze względu na brak szczelnego opakowania, w okresie ważności produktu traci pewną część wody. Nie zmienia to natomiast własności użytkowych produktu. Również zawartość substancji aktywnej (mydła) nie ulega zmianie.

Przykład ten jest również szczególnie interesujący z uwagi na inne wytyczne w specyficznej dla tej kategorii produktów wykładni prawnej, jaką jest *ustawa z dnia 30 marca 2001 r. o kosmetykach (z późn. zm)*. Art. 6 ust.2 pkt. 3, mówi o obowiązku podawania na opakowaniu ilości nominalnej w momencie pakowania:

„2. Oznakowanie opakowania jednostkowego kosmetyku, z zastrzeżeniem ust. 3, umieszczone na pojemniku i opakowaniu jednostkowym zewnętrznym zawiera następujące informacje:

...

3) ilość nominalną kosmetyku w opakowaniu w jednostkach masy lub objętości w momencie pakowania...”

Wysokość oznakowania ilości nominalnej

Zgodnie z zapisami dyrektywy 78/891/EWG, wysokość oznakowania ilości nominalnej i związane z nim konkretne wymagania, odnoszą się wyłącznie do liczb, pkt. 3.1 mówi:

„3.1 objętość nominalna zawartości wyrażona w litrach, centylitrach lub mililitrach oraz oznaczona w liczbach o wysokości co najmniej 6 mm, jeśli objętość nominalna zawartości jest większa niż 100 cl, 4 mm wysokości, jeśli wynosi od 100 cl do 20 cl wyłącznie, 3 mm wysokości, jeśli wynosi od 20 cl do 5 cl wyłącznie, 2 mm wysokości, jeśli nie wynosi więcej niż 5 cl, której towarzyszy symbol używanej jednostki miary lub gdzie stosowne nazwa jednostki, zgodnie z dyrektywą 71/354/EWG, ostatnio zmienioną dyrektywą 76/770/EWG;”

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 lipca 2009 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych, w załączniku nr. 2, mówi natomiast o tym, że przywołane powyżej wysokości oznakowania ilości normalnej towaru paczkowanego muszą odnosić się do cyfr i liter.

Wnosimy o zmianę przedmiotowego rozporządzenia tak, aby wymagania dotyczące wymiarów oznakowania odnosiły się wyłącznie do liczb, zgodnie z dyrektywą 78/891/EWG. Obecne zapisy znacząco rozszerzają zakresy dyrektywy i powoduje wiele utrudnień dla przedsiębiorców, również rozbieżności interpretacyjnych w samych instytucjach Państwowych.

Wnosimy również o uwzględnienie w ramach przeglądu następujących zagadnień:

1. Usunięcie obowiązku podawania na towarach paczkowanych nazwy firmy paczkującej i jej adresu (art. 7 ustawy i par. 1.1 *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowania towarów paczkowanych*).

Uzasadnienie

Podawanie paczkującego, jeżeli operacja ta wykonywana jest jako usługa dla wprowadzającego do obrotu może stanowić też utrudnienie dla tego ostatniego w sytuacji,

kiedy chce on zmienić usługodawcę albo kiedy jest ich kilku. Informacja o tym, kto jest fizycznie wykonującym paczkowanie, potrzebna jest wyłącznie organom kontrolnym, i figuruje w zgłoszeniu, wymaganym w art. 12 i 13 ustawy o towarach paczkowanych.

Ponadto podawanie kilku nazw i adresów na etykiecie dezorientuje konsumentów, którzy nie mają jasności, kto jest odpowiedzialny za produkt i do kogo kierować się z ewentualnymi pytaniami lub reklamacjami.

2. Zweryfikowanie obowiązków informacyjnych - zgłoszenie i jego aktualizacja wynikające z zapisów art. 12 i 13 ustawy o towarach paczkowanych powinno być dokonywane do Urzędu Miar właściwego ze względu na siedzibę zgłaszającego. To on powinien w dalszej kolejności informować inne Urzędy Miar, jeżeli to one są terytorialnie właściwe do przeprowadzania kontroli.

Uzasadnienie

We wspomnianych art. 12 i 13 ustawy wymagane jest zgłoszenie do dyrektora Urzędu Miar właściwego ze względu na miejsce składowania lub paczkowania towaru paczkowanego. Jest to wymaganie niedostosowane do obecnych realiów, ponieważ miejsc składowania/paczkowania może być kilka i mogą zmieniać się.

Ponadto miejsce paczkowania nie musi tożsame z pomieszczeniami paczkującego lub paczkującego na zlecenie, a miejsce składowania może nie należeć do żadnego z podmiotów - może to być hurtownia lub magazyn firmy, prowadzącej logistyczną obsługę importera lub producenta.

3. Usunięcie wymagania kontrolowania przez Urząd Miar opisu systemu kontroli wewnętrznej towaru paczkowanego.

Uzasadnienie

Art. 17 ustawy zobowiązuje paczkującego do posiadania opisu systemu kontroli wewnętrznej towaru paczkowanego i udostępniania go organom administracji miar. Organa te zgłaszają często zastrzeżenia do opisu w sytuacji, kiedy:

- nie ma żadnych szczegółowych wytycznych, jak ten opis ma wyglądać i jakie wymagania spełniać (np. zastrzeżenia organów kontroli dot. włączenia tego opisu w zakładowy system zapewnienia jakości zgodny z normą ISO 9001)

- jedynym kryterium decydującym o uznaniu systemu kontroli wewnętrznej za spełniający wymagania ustawy (par. 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie przeprowadzania kontroli poprawności systemu wewnętrznego ilości towaru paczkowanego) jest pozytywny wynik badań partii wyrobów.

4. Usunięcie obowiązku deklaracji masy i objętości w przypadku towarów zużywanych na sztuki.

Uzasadnienie

Przepisy o towarach paczkowanych pomijają fakt, że są towary sprzedawane na sztuki. Dla użytkowników ważne jest wtedy, że opakowanie zawiera określoną ilość sztuk wyrobu. Tymczasem w przypadku takich towarów (np. tabletki do zmywarek lub kapsułki do prania) deklaruje się masę lub objętość. Wymaganie to jest nieadekwatne, gdy towary zużywa się na sztuki, a nie ma też możliwości skontrolowania na większą skalę ich objętości lub masy netto.

5. Zrewidowanie wymagań rozporządzeń: w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowania towarów paczkowanych i w sprawie szczegółowych wymagań dla wyrobów aerozolowych, w kontekście podawania masy netto na opakowaniu.

Uzasadnienie

Par. 3 pkt. 3 *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowania towarów paczkowanych* pozwala na niepodawanie masy netto na wyrobach aerozolowych, co pozostaje w sprzeczności z par. 16.1 *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych wymagań dla wyrobów aerozolowych*.

Ponadto rozporządzenie *Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowania towarów paczkowanych* powołuje się na nieobowiązujące już *rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań jakim powinny odpowiadać wyroby aerozolowe*, w chwili obecnej obowiązuje *rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych wymagań dla wyrobów aerozolowych z dnia 5 listopada 2009 r.*

Wiele z przepisów obecnie obowiązującej ustawy nie ma zastosowania do funkcjonujących w chwili obecnej rozwiązań.

W związku z tym zwracamy się do Państwa z uprzejmą prośbą o uwzględnienie uwag przedstawionych w powyższym dokumencie.

Licząc na Państwa przychylność w powyższej sprawie.

Łączę wyrazy szacunku,

Katarzyna Łubińska.